

Hur länge ska eleverna lida för Björklunds skolpolitik?

Publicerad här den 19 mars 2018

I DEN SENASTE ENKÄTEN inför valet framkom att väljarna har störst förtroende för Liberalerna och Björklund när det gäller skolan. Detta är ytterst märkligt eftersom Björklund är den politiker som mer än andra bär ansvaret för att eleverna lär sig sämre och mår sämre.

Björklund hade inte några pedagogiska studier eller någon erfarenhet av att undervisa barn bakom sig när han valdes till skolminister. Dessa brister hade inte varit så allvarliga om ministern varit klok, ödmjuk, lyhörd och hela tiden haft barnens bästa för ögonen.

Men en sådan minister var inte Björklund. Den bild som han målade upp av sig själv vid sina otaliga framträdanden i tv, radio och dagstidningar kunde tvärtom sammanfattas på följande vis: okunnig, historielös, svarslös, reaktionär, glädjedödande, demagogisk, listig, empatibefriad, snedvridande och lögnaktig. Om man ska beskylla någon för allt detta måste man ha goda argument. Sådana går att läsa i ett 30 sidor långt kapitel med rubriken Bocken som skolmästare i min bok Grymskolan; texten finns att läsa här på hemsidan, klicka på Mina böcker.

Kvarstår frågan hur svenska folket har kunnat få uppfattningen att Liberalerna och Björklund skulle vara bäst skickade att ge eleverna en bättre skola. Det finns ett par bra svar på den frågan: Bonnier, Schibstedt och Hjärne. Björklund lyckades med hjälp av Dagens Nyheters chefredaktör Hans Bergström under flera år svartmåla den svenska skola som dittills hade varit framgångsrik och nått internationellt erkännande. Han hamrade ett otal gånger i massmedierna in att skolan var kravlös och flummig.

De röster som hävdade att denna beskrivning var påhittad och osann blev effektivt nertystade. Nittio procent av dagstidningarna ägs av allianstrognare. De såg till att på ledarsidor, i artiklar och på debattsidor försvara Björklunds och därmed allianspartiernas skolpolitik. På det sättet formades en folkopinion som såg Björklund som en garant för en effektiv skola. En skola där tidiga betyg och höga krav på mätbara faktakunskaper skulle stå i centrum. Det vill säga den skola som nu lett till att eleverna lär sig sämre och mår sämre och där lärarna stressas och vantrivs.

Det andra svaret heter Mona Sahlin och Gustav Fridolin. De rödgröna har gett upp kampen mot den massmediala övermakten när det gäller att återskapa en god skola.

I början på 2000-talet sade Mona Sahlin i ett tv-program att socialdemokraterna hade kommit på kant med folkopinionen i betygsfrågan, men att man skulle rätta till detta. Fridolin hävdade nyligen att det inte går att ändra på betygen. Det är illavarslande när politiker mera sneglar mot antalet röster i valen än hur de ska kunna ge eleverna en god skola.

De vågar inte ändra på vare sig betygssystemet eller kunskapskraven eller de andra av Björklunds reformer som har gjort det svårare för både lärare och elever att lyckas i skolarbetet. Man vill inte komma i otakt med folkopinionen, som Mona Sahlin sade. Det är ett fejt och samvetslöst förhållningssätt som gör att många elever även fortsättningsvis kommer att lära sig dåligt och må dåligt.